

ASZÓDÉS VIDÉKE

Társadalmi, közgazdasági és irodalmi hetilap

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 12 kor. Negyed évre . . . 3 kor.
Fél évre . . . 6 Egy szám ára 30 fil.
Bérmentelen leveleket nem fogadunk el.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Főszerkesztő: Nyíry Lajos.
Felelős szerkesztő: Fekete Győző.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Aszódon.

Hirdetések

egység szerint jutányos áron közöltemek Nyílttér szer-
50 fillér előfizetőinknek nagy árengedmény

Tiszta választás.

Nagyon csalódnak, akik azt hiszik, hogy a köztöbön levő választások jelentősége és hatása csak ugyanolyan, mint azok a képviselőválasztások, melyeket husz és egynehány esztendő óta csinált az ország.

Nem! Az idej őszőn megtartandó választások sokkal nagyobb jelentőségű, mondhatnók korszakos, mert kiinduló pontja lesz a legközelebbi évtizedeken keresztül uralkodni hivatott társadalmi és politikai szellemnek.

Valamennyien észleltük már, hogy egy új rendszer szerint, új szellemben kormányozzák az országot, de igazi fundamentuma az új rendszernek a képviselőválasztás lesz. És nincs kétségünk az iránt, hogy tényleg majd az is fog lenni.

Bevégződött egy korszak, mely tartott 1875-től 1900-ig. Az ipari és kereskedelmi fellendülés, a felekezeti problémák törvényes megoldásának és a magyarosodásnak korszaka volt ez. De egyáltalán az adósság-csinálás, az adóemelés és a gazdasági és társadalmi érdekek kiélesedése is volt. Az utóbbi években különösen az utóbbi volt a szőnyegen és nem járunk messze a valóságtól, ha azt állítjuk, hogy a gazdasági és társadalmi érdekek folytonos erős surlodása morzsolta össze a rendszert, mely Tisza Kálmántól Bánffy Dezsőig tartott.

S most jön az új korszak, új célok-kal és új eszközökkel. Csak a mai nemzedéknek újak ezek, mert a múlt század huszas éveit óta, midőn fellendült az alkotmányos élet Magyarországon, gyakran keresztül ment hazánk a korszaklem változásain. Olvassuk csak el annak a kornak

a történetét, mely a pozsonyi országgyűléshez, Széchenyi Istvánhoz és Kossuth Lajos nevéhez fűződik.

Erősen folynak az új korszak előmunkálatai. Ime itt az összeférhetlenségi törvény, melyet a lassabb felfogású vidék, mely nem tudja magát olyan gyorsan beélni az új helyzetekbe, nem tart a legszerencésőbb alkotásnak. Pedig lehet, hogy nincs is igaza. Egyébként nem reális dolog e törvény helyes vagy helytelen voltáról így, elméletileg vitatkozni. Csakis a gyakorlat fogja megadni a választ arra a kérdésre, hogy szükségét pótol-e ez a szigorú törvény, vagy alkalmatlan nyit-e?

Az azonban már is bizonyos, hogy ez a törvény nagy behatással lesz a választási mozgalom kialakulására. Mert sok olyan érdek, mely egy bizonyos személy köré tömörítette a választók érdekeit hányadhat, mondom, sok olyan érdek nem nyerhet többé kielégítést az összeférhetlenségi törvény szerint. De meg van szorítva az egy kerület választóinak összességét érdeklő lokális érdek is, aminek következménye lesz az, hogy a lokálpatriotizmus inkább bele fog játszani a választásba, mint eddig.

Nem hallgathatjuk el, hogy ez a körülmény sok keserűségre fog okot szolgáltatni. Mert bizony akarmelyik választó polgárnak voltak már olyan ügyes-bajos dolgai, vagy anyagi érdekei is, melyeket a kerület képviselőjének hathatós támogatásával rendeznie sikerült. Míg a nélkül nem sikerült volna. Vagy voltak akarmelyik kerületnek is olyan érdekei, melyeket képviselőik utánjárása juttatott érvényre. S mi volt ebben a rossz? Mi volt ebben a tisztességtelen? Mondhatjuk, hogy az

ilyen képviselői ténykedések foglalták le sok képviselő működésének nagy részét s úgy a kerület, mint a polgárság jövőjét, támaszát látta benne. S igazuk is volt.

Nem mondjuk, hogy az új törvény az ilyen képviselői ténykedést egyenesen lehetetlenül teszi, de mindenesetre megszorítja a képviselőt, aki kerületének, vagy választóinak szívességet tesz, gyakran fog drukkolni, hogy nem követelt-e el összeférhetlenséget.

Azt kérdezzük azonban: Ki fogja így esetekben bejelenteni az összeférhetlenséget, az informált miniszter-e, vagy az, kinek érdekében az informált történik, vagy pedig talán maga az informáló képviselő? Mert hisz harmadik személyek — ha csak képviselőjüket detektív őriztetik — nem tartják — nem fognak erről tudni.

Ennek a törvénynek bar csaknem kizárólag ily circulus viciosus van csak rendelkezéseiben hatása lesz a választási mozgalomnál a jelölt személye körüli megállapodásra. A lokálpatriotizmus talán nagyobb faktor lesz mint eddig volt és a központból ajánlott jelöltnék sokkal kevesebb az esélye a győzelemre mint eddig. Mert minnek most központból ajánlott nagy befolyású jelöltet választani, ha befolyásának a kerület nem veheti hasznát? Ha van arra való ember itthon, válasszuk meg azt. Szilgyi-Somlyóban tamadt az idea. Minden kerület csak saját kerületbeli embert küldjön az országházba.

Az ideát elolvasták, kinevelték és elfelejtették. Pedig érdemes lett volna vele bővebben is foglalkozni. Az igaz, hogy ha az álom megvalósul, a parlament kepe is egészen más lesz. Mindenek előtt kibukik belőle vagy száz pesti ügyvéd, a kik

Gyömbér Matyi.

Ira: Hollós Mikály.

A Triestben állomásozó 46. gyalogezred 4. százada nagyon kényes helyzetbe jutott. Vékony dongája beteges ember volt a szabójok, akit az inspicierung annyira megviselt, hogy kórházba került, onnan pedig haza küldték „falu csufjának.”

A kapitány jobb hiányában egy szürszabót nevezett ki a gazdátlan szabó asztal mellé, de az újdonsült „mester ur” bar el is végezte rendjén a foltozást, az agyszűrlőhöz, vagy újmunkához egyáltalán nem értett.

Igy történt meg aztán hogy a századparancsnok lépéseket tett egy ügyes szabólegény transzferálásá végett; s így történt az is hogy Gyömbér Matyist annak indították Triest felé.

Midőn a kapitány értesült ügye jóra fordultán, maga ürrült annak legjobban. Hiába! Jóravaló szabónak minden katona örül, legyen az köziévi, vagy kapitány, mert a mutatós ruha manapság a legszükségesebb jószág.

Büszke is a század, ha szabója nem tükkel ütött! Hát még a századparancsnok!... Ugy vezet el az ezredes előtt defilrozásokkor a két mustra glédát, hogy még az öreg haragos tekintetű ezredes szájszéle is megrándul láttára, mondhatnák hogy csak a forsrift őri hogy el ne mosolyodjon.

E szerint Matyira nem mindennapi kötelesség várt.

Midőn a kihallgatáson Matyi bejelentette bevonulását, a kapitány ur szivére kötötte, hogy becsulje meg most a szerencsésjét, dolgozasson értelmesen és szorgalmasan, s lesz gondja majd rá, hogy jutalmat felmentődjön minden egyéb szolgálat alól.

Elfoglalta tehát Matyi az új állását. Hiszen hordták is hozzá a sok foltozt valót, hogy alig győzte. Elfoglalta ez a munka egész delutánját.

Másnap azonban hivatja a kapitány ur, eléje tesz egy félviselt mentét, hogy azt ki kell fordítani.

Matyás a mentét csak nézegeti, csak forgatja, megvizsgálja kívül belül, de nem mer szólni a parancs ellen.

Pedig volt oka rá a miről bővebben csak a műhelyben kezdett tanakodni. Szegény feje jóformán hirét sem hallotta eddig, hogy mi az a fordítás. Nene! a szegedi paraszt forgatja ugyan a subáját, nyáron viszájával, ütélen meg bundájával kifelé, de más gönczét soha. A mi je van, a mi tiszta viseli ünneplőnek s ha megkopik, vagy szint ereszt huszalra fogja, s addig nyaggatja míg rongyá nem válik.

Külömben Matyás még pityékes mellényt sem állított össze világ életében, hogy érthetne akkor a mente fordításhoz!

Gyönyörűt a vérejték homlokáról, mire mindezt elgondolta, kelletlen bar azért még is csak belekezdett a fejtesbe, s ha majd a gyámoltalanok Istene segít, talán be is végzi.

Az volt ám a fordítás!

Csütörtökön volt a napja, hogy a mentét munkába fogta, de még vasárnap delután is csak azon szuszogott a mi Matyink. Hogyne az Isten igalmáért! Hiszen már háromszor fejtezt szét, háromszor rakosgatta össze, de ha ez az átkozott ruhadarab a régi snájdji formáját sehogysen akarta vissza nyerni!

No ennek még a rossz végét éri ő — a csoda bogarát!

A városban lézengett már a legénység ja-

va-része, csak Matyink rekedt otthon a mentemellett; toltta, fojtta, mint eszmadia inas a boeskort, de oly szomorú elfacsarodott szívvél, hogy még a könnye is ki-ki pottyant munkaközben.

Nem is birta tovább ezt a lelki terlet.

Asztalhoz ült s megírta egy telebsirt levélben, hogy édes apám, ha még az életben látni kíván, megosszon meg minden követ az ő szabódulása végett, ha még újabb négy nap it-ért őt, elemészt magát.

A mint tovább is gondolkodik, hogy mit földjön még e siralmas sorokhoz mennél jésztöbbet, hát csak frájnak ám valamit na udvaron, a napos káplár pedig elkialtja magát a folyosóra:

— Berejesappt!

— Nagy zaj támadt erre, utána: látás, fo-

tás káromkodás!

— Trombitás! trombitás! hangzik egyszerre több oldalról.

— A gazember kiszökött! — tör ki a berejesappt komendás lelkéből a bosszúság morge. Ezután nyílik az ajtó s a káplár ront be Matyás műhelyébe.

— Hamar! Hamar! — kiált nyersen s csak kilöki a fut levele mellől a folyosóra. Ott pedig tizenhat kéz is nyult feleje egyszerre, s Matyi bizony hármat sem köhinthetett, mire felszerelték őt teletől-talpig. Így került Matyás trombitás gyanánt berejesappt szolgálatra.

Az inspekcziós tiszt egy torzon borz bajszú főhadnagy végig nézi a legnyészet, majd a trombitásra veszik a tekintete, de nem a legbarátosságosabb formán.

— Hát ez a trombitás madzagot nyelt? Nézzé csak káplár, úgy áll itt ez az agrolszakad, mint egy árva gölya... Jaj de tiszta a

eddig mind vidéki kerületet képviseltek; ellentlen bejött volna vagy száz-kétszáz gazda, tekintélyes városi polgár, aki ismeri népe szükségletét, kerülete érdekkövetelőit. Mert az a pesti ügyvéd az leginkább csak két héttel a jelölés előtt tudja meg, hogy hol lép fel, Békésben vagy Arvában, Váiban vagy Háromsókban.

Ő csak két hetet szentel „szeretett választói” kitanulmányozására és aztán hármasul a „szeretett választói” révén a parlamentbe befurakodni, akkor a kerület neki, mint mondani szokták — vurst. Tovább folytatja Pesten az ügyvédeskedést tovább viszi a kliensek perit, amik most annál inkább is felzaporultak, mert a doktor urból ime, képviselő lett. Képviselő, aki parolázik a miniszterrel, pertu az államtitkárral.

Szép, finom, urí élet, aminek, mi leszuk meg a levét, mi jambor vidékiek. Bezzeg ha mi felmerészkedünk Pestre, a nagyságos urnak nincs ideje velünk tárgyalni. Dél előtt a házban, délután az irodában, este e clubban. És még csak fel sem lehet szólalni. Hja, az ország érdeke előbbre való mint a kerületé.

Az ország érdeke! — Szép dolog! Ismerjük!

Az ország érdeke mindig dr. X. Y. köz- és váltóüggyé és országgyűlési képviselő személyes és üzlet dolgai. Hisz ezek tulfeszített nagyságos urak, akik aludni se bírnak az ország gondjaitól. Ötven évi az ajuket sem nyitják fel, öt év alatt mást se tesznek, mint a hazáért hallgatnak. Azért is van, hogy a nagyságos ur, a ki öt év előtt mézes mázos szavakkal hirdette, hogy a kerület derek lakosságát mennyire szereti, becsüli s az öt év múlva fel se néz a kerületnek. Keres más vidéket, mert a mult kerület „parasztljai” nem értették meg őt. Persze a hallgatásból sokat is lehet érteni; így aztán nagyon is kevés az állandó képviselő. Széll Kálmán, Apponyi, Szilágyi, Madarász bácsi, meg egy pár. Az ujjainkon lehet megszámolni őket. De annál több az öt-hat ciklusos képviselő, aki sohase mert még egy kerületben többször, mint egyszer fellépni.

Ő tudja hogy miért. — Elvégre a „parasztot” is csak egyszer lehet becsapni. Milyen más azonban az olyan képviselő, aki ott nót fel választói közt, ismeri őket, barátjuk nekik. Anyagi érdekei azonosak a választó közönségével. Az ilyen

követnek bezzeg nem nyög a kerület. Örömmel viszi érdekeit, mert hisz a kerület érdeke az ő érdeke, kára az ő kára, java az ő java. Sokan kifogásul felhozzák hogy sok érdemes képviselő bukik így ki. Ezt magunk is elismerjük. Nem is kívánjuk, hogy a szilágy-somlyói terv törvény, kötelező törvény legyen. Csak felhívjuk választó polgártársainkat, hogy hozzuk be azt a szót a kást Inkább derek kerületbeli, mint valami jelentéktelen pesti fiskálist.

Ne azért bukjon meg sok jelölt, mert ő vidéki és ne azért jusson be egyedül a képviselőházba sok ur ember, mert ő Pestről jött.

Nem mondjuk, hogy nagy, országos kaliberű politikust mellőzünk valami helyi nagyság miatt. Ez nem volna okos dolog. Mi csak a pesti fiskális bankár képviselők serege ellen szönlünk fel. Inkább jó vidékit, mint ilyen.

Különbben volt már idő, mikor törvény szerint választottak így, 1848. előtt, a mikor is nem kisebb urak, mint Kosuth Lajos, Széchenyi gróf, Déák Ferenc, Eötvös József báró, Csengery János, Pulszky Ferenc ültek az országgyűlésben.

Tiszta választás! Ez a jelszó, melylyel Magyarország belemegy a választási küzdelembe. Ki kell ismernünk, hogy az összehajthatatlansági törvény nagyjában megfelel e jelszó szellemének és bizvást reméljük, hogy e szellem kárpótolni fog bennünket azokért az áldozatokért, melyeket az ugynevezett purifikációért esetleg hozunk.

Az idei képviselőválasztási mozgalom egyuttal az ellentétes gazdasági erők mérkőzése is lesz. Egy pártban vannak mind a ketten: merkantilisták és agráriusok s az utóbbiak már évek óta hathatós agitációt fejtenek ki, készülvén egyuttal a választásokra is.

Csak sajnálkozni lehet a fölött, hogy a választó polgárság óriási részének nincsen gazdasági közvéleménye, csak politikai. Holott az előbbi ma már sokkal fontosabb, mint az utóbbi. Gazdasági problémák foglalkoztatják most a kormányokat s a politikai problémákat azoknak rendelik alá.

Kívánjon a polgárság nagyszabású, mindent felölelő gazdasági programot a jelöltől és programbeszédéből lelkiismeretesen vonja te a következtetést. És ez irányítsa akarátát, hogy kire szavazzon,

azzal, hogy jelölik-e felülről a központban vagy nem illetőt, ne törődjön sokat. Se felülről, sem alulról nem szabad befolyásolni a választókat: ez a tiszta választás!

Hirek.

Személyi hírek. P l ó s z Sándor igazságügyminiszter 3 heti nyaralása Pécelre érkezett. — T é c h y Gyula kir. járásbíró szabadságáról visszaérkezvén, átvette a gödöllői kir. járásbírósg vezetőset. — S z á n t h ó Pál sz. Igabíró augusztus 1-én tér vissza Gödöllőre és veszi át a referendáját.

A czinkotai mocsár. Huszka Gyula, Czinkota községi jegyző ur levelet intézett hozzánk s a következők közlére ére kért fel bennünket:

A „Rakosvidéke” f. évi júli 21-iki 11. számában a fenti czim alatt megjelent közleményre vonatkozólag addig is, míg az ügy hatósági elintézését nem nyer, szükségesnek tartom nem ugyan a czikkíró, de az érdekeltek és az olvasó közönség megnyugtására és felvilágosítására a következőket közölni:

Az annyira megénekelt mocsár bádhatatlanul egészségi szempontból ártalmas, annak onnét barmi módon leendő lecsapolása feltétlenül és sürögősen kívánatos; azonban nem úgy, mint azt a közlemény írója mondja, hanem igen is úgy, hogy ezen ügyben a kulturmérnökök közbenjöttével az 1891. évi június hó 3-án megtartott hatósági szemléi történet megállapítások azt akkor kötelezővé tették. Ezek nem frázisok, mint az eddig megjelent közleményekben felsorolt állítások, a melyek ellen első sorban magának a pusztaszentmihályi házipótló együletének kellett volna tiltakozni, mint olyannak, a ki az 1890. évből kerülmezte a megye alispáni hivatalának a kérdéses poc-olya lecsapolási iránt az intézkedést, tehát tudja azt, hogy minő megállapítások jöttek létre. Hogy az akkori intézkedések helyesen törtétek meg, bizonyítja annak az ügy 10 éven át panasz nem merült fel; az is bizonyos, hogy ezen idő alatt nem a czinkotai, hanem a szentmihályi határ fejtődő és építkezési s valószínűbb is az, hogy a szentmihályi építkezésekkel vélejáró talajfelemelés, töltés az oka annak, hogy a víz lefolyása ma már meg van akadályozva.

A mocsár hírlapi czikközéssel nem fog kiszáradni, hanem igenis azzal, ha a 10 év előtt történet megállapítások ma ismét végrehajthatnak s hogy Czinkota község nem akar semmi elől kiérni. Semmit mátra hártani, igazolva azzal, hogy Czinkota község már előterjesztést tett a lecsapolás eszközösse tárgyában készült munkálatoknak előkeresése és fogantatására iránt.

Várjuk tehát, mi következik; addig ne akarjuk egymást akár közönyösséggel vagy plane roszakarattal és kihívással vadolni.

Eddig a közlemény. Kijelentése mellett annak, hogy Huszka Gyula községi jegyző ur fenti sorai teljesen objektíve világítják meg a helyzetet és há ké-

nyakrávalója! Hat még ez a vaffenrokk! Nincsen tisztesség szábojuk, aki ezt megizagitsa? Hat ez micsoda? — dörgi a főhadnagy s lekupja a sapkát Matyi fejéről, melyben bizonyára bele volt már varrva „Infanteriszt Mathias Gyömbér” névezédelülje. Erre ugy vagdaltá orron a sapkarózsával a mi Matyinkat, hogy még a szeme is szikrát vetett.

Szegény Mátvás csak tört a tőrökkel, de sehogysen tudta megfajeni, hogy mit vethetett ő ennek a haragos németnek.

— Nur wartet euch Kerle! — haragos a főhadnagy szava — der Laufschrift wird schon euch helfen...

Ez a „Laufschrift”, egy neme a büntetés nek, mely katonáknál szörnyen lábra kapott. Ugy kezdődik, hogy a feljebbvaló kiadja a parancsot s a legénység erre futának ered s fut a meddig lélekzettel gyózi, vagy meg nem szakad a színt, a mint az a feljebbvalónak nyére válik. Legrosszabb dolga van ily alkalmakkor természetesen a trombitásnak, mert neki a futás mellé még futni is kell a világ legkeservebb „mars”-át.

Tudta is ezt Mátvás! Nem mai gyerek, de még ilyet nem látott hála Isten!...

Ehhangzott a vezényszó... — Haupt acht! — Laufschrift! — Marsch!

— s ezzel megkezdődött a magyar lábak előtt idegennek tetsző gyanus származásu gyakorlat.

Kiabál ám a főhadnagy, a hogy a tüdejé birta

— Trompeter blasen! Trompeter blasen!

A káplár is báki ám olduban Matyit a gyilkosóval, hogy a fia majd összerokad s aztán oda sugja neki, hogy: Fújjad te számat!

Ily értelmes biztatásra gondolta Matyi, okosabb, ha a többségnek enged s a közkívá-

natra oly túlvilági hangokat rikkantott a réztrombitába, hogy előbb a káplár, azután a legények fogtak a pőfögéshez, mint a forró káns.

A főhadnagy pedig furia gyanant vetette magát a vizeztrombitása után s jól megkardalpoztá a szerencsétlen flitást, folyton csak azt hajtogatva: Trompeter blasen! Trompeter blasen!

Haj szegény Mátvás! Kékre zöldre verték, a mely bánatos dolgot sirva fejezte ki levélben, ismételv, hogy rövid ide múlva agyon lövi magát.

Pedig hatra volt még a fekete leves... Ugyanis haza kellett vinnie a kapitány ur agyonfogatott mentjét, mert ünnepségre készült.

Ha testő volnék ezt a jelenetet szeretném megfesteni, a mi most következett.

Est volt aztán a mente! Ruhadarabot szabó még nem forgatott ki eredeti formájából ugy, mint ezt a mentet, az mar szent igaz! Megvolt ez a forliva szó szerint minden. A mente jobb eleje bal oldalra varrva; egyik ujja hosszabb, a nyaka ferde, a váll görbe, jobb eleje tenyérnyel hosszabb, mint a másik.

Micsoda szecsesszős látvány nyujtatt Mátvás rémllettől verejtékező arca; a nevető göres ellen küzdte mas, meg a kapitány dültől szikrázó tekintete.

— Hisz ez harunia, kiszabadult zsvány vezér, ordítja a kapitány, a kit lebunkozni kéne! Hogy engedheti meg az állam, hogy ilyen veszedelmes ember Európában szabadon járjon, keljen Erre leveite a ruhafarma csodamüvet s ugy verte Matyi biddogtalan fejéhez, hogy csak ugy rengett a szoba.

— Aristomba vele! Majd megtanítlak én emberségre!...

Hozzászokott ő már a börtön egyhangúságához, de a valódi fájdalom most vett rajta erőt legizagabban. Megfájdult a lelke, hogy ő mennyire elhagyott. S oly keserves sírásra fakadt, hogy jobb és bal szomszédjait is elköcsérette. Vizagostalták is az emilyen-amolyan adtát, óhajtották neki oly szerencsét, egészséget, hogy az égzengés csak fellösuhogás ahhoz képest.

Éjjelre már a ház is kifort rajta. Víz nem adtak be hozzá talán feledékenységéből mit tegyen hát szegény leje döngetni kezd a falat, hogy vizet inná ő, ha tudná, hol á!

Szédtek érte Matyi a szomszéd katonák, mint az éretlen gyümölcsöt, de akadt közöttük egy irgalmas számartánus is, a ki közebe szólt.

— Ne jajgass te porosfüll bundas! Ott a kupa a pries végén balra. Szidd tele magad, oszt vesz meg, a ragyogódat!

Egyesekben ott tartották a karbolos vizet.

Matyi szerencsésen rátalál az edényre s gyanakodás nélkül felhajtja, de néhány perc múlva bizony meg az őrség is összeszaladt, oly sivalkodást vitt véghez a szerencsétlen fia.

Egy álló hónapig nyomta az agyát utána.

Mikor felült, valahogy az az öröm érte, hogy parancsba hirdették reklamációját. A szánvó őrmester kapitánya őt akarta vezetni őt, hogy tavezését személyesen bejelentse, de a kapitány még a színhöz is kikelt mikor a Gyömbér nevet meglallotta.

Látni sem akarom! Hinaus mit dem Fuscher! Nur hinaus!

Matyi távozott, de legközelebb megyőződünk arról, hogy mi hasznára vált ez az erő, kemény leccke...

LESSIVE PHENIX!
A világ legolcsóbb és legkedveltebb mosóeszköze a valódi „Lessive Phenix” mosópor, amely a legtöbb kórházban, gőzmosodákban, kolostorban, nyilvános intézetek és előkelő háztartásokban nagy előszereléssel használják.
Egy próba a valódi „LESSIVE PHENIX” mosóporral meggyőződhet a rendkívül előnyökről, pénz-, idő- és személyzet megtakarításáról és a ruha rendkívül tisztaságáról.

LESSIVE PHENIX

A valódi „Lessive Phenix” mosópor hazai gyártmány, teljes elromlás, jótállás mellett, ártalmatlan a fémre és az élelmiszerekre, a legkíméletesebb és legelőnyösebb mosóeszközökön valódi, amelyek egyedül tulajdonosa J. P. I. K. O. T. P. A. R. I. S. aláírással vannak ellátva. Számtalan elismerő levél. Kapható minden fűszerkereskedésben és drogeriában használati utasítással együtt igazgatóság: Budapest, Károly-Körút 19.

Dijnoki állást keres

egy nagyobb vidéki városban ügyvédi irodában szerény fizetési feltételek mellett azonnali belépésre

Harza Béla,

Budapest, IX. ker. Ranolder-utca 26. sz. földszint 4.

Elkőn Oszkár Bp.ost. V., Lipót körút 18.

Építő anyagok:

mesz, gipsz, portlandi és román cement, fal téglák, tető fedlemez, kátrány, sodrony szövetek és kerítések, szűrés sővény sodronyok, keheliemi-keramit | metlahi és cement lapok.

Tűzálló chamotte téglák, chamotte agyag és chamotte liszt.

Mint különlegességek:

oppelni portland cement, agyag és cement csövek és kemény feltétek, mindenkor jutányos árban és legjobb minőségben kaphatók.

Betonrozásokat, kövezéseket, valamint granit-teraszó munkákat jutányos ár mellett elvállalok. Költségvetés 50-59 ingyen.

Elkőn Oszkár

Budapest, V., Lipót körút 8.

Megrendeléseket a gödöllői nyaralomban (Gödöllő utca 62.) is szívesen átvesszek, ahol a munkába vágó felvilágosításokkal is készséggel szolgálok.

Bámulatos olcsó!

135 darab csak frt. 185

1 elegáns 17-3 évi jótállással aranyozott lánccal együtt 1 nagyon díszes Collier keleti gyöngyökből, a legmodernebb női ókszer, 1 gyönyörű szép szivar szipka horostyánnal, 1 nagyon díszes nyakkendő tömör briliánsokkal, 1 elegáns gyűrű drágakövekkel, 1 nagyon szép nyaklánc, 1 gyönyörű patent sárral ellátott kezeli, gallér és mellgomb készlet, 3 darab valódi vasson szobor, 1 nagyon elegáns nikel szobor készlet angol gépezettel, 1 gyönyörű tollas időkör etui finom fésűvel, 1 pártól brass legújabb fazon hölgyek részére, 1 erősen kötött szebknövy (női), 20 darab különféle levelezéshoz szükséges eszköz, 1 finom tolszár 72 darab angol íródal toll és még 200 darab különféle a háznál hasznos és elkerülhetetlenül szükséges eszköz — ingyen. Megrendelhető postán utánvétellel.

Fr. Spingern kivitteli Áruházánál Krakkó, posta fiók 113. szám

Megrendelésnél kérjük lapunkra hivatkozni!

VERO-COGNAC

különlegességet

Elkő Fiumei Tengerentúli Bevitteli Társaság

PFAU és TÁRSA

esász. és kir. udvari szállítók

fiumei cognagyárából

ajánl: **HAUER LAJOS** gyógyszerész
„Az Angyalhoz” Hatvan. 8-10

KURAS PÁL temetkezési vállalata

ASZÓDON.

Elvállal mindennemű temetések rendezését leggyorsabból a legegánsabb kivételben. Állandó raktárt tart mindenféle koporsókból. Érez, keményfa-, fényezett fenyőfa-koporsók minden nagyságban.

Szoba behuzatok, ravatal felállítás, személyzet dísz-egyenruhában fényes díszes gyászkozzal.

Temetések 100 koronától 1000 koronáig. — Megrendelések vidékre is olcsó áron elfogadhatnak.

Gyászjelentések egy óra alatt szállítatnak.

29-32

Saját készítésű díszes és egyszerű polgári bútorok kaphatók a legolcsóbb szabott árakon Aszódon, Kurás Pál épület- és műbútor-asztalosnál.

PERSLER KÁLMÁN

építkezési vállalkozó

csementáru gyára GÖDÖLLÖN.

Raktáron vannak nagy választékban 4-6-8 szögű, természetes és szines cementlapok, esetleg díszített keretekben; továbbá teraszó lapok csiszolva, szinezve szinten kívánatra kerettel, 25-30 cm. nagyságú méretekben, a szegélylapok is több rendbeli választékban a valamennyi hallatlan olcsó áron kaphatók.

Raktáron kaphatók továbbá szintén rendkívül olcsón kis és nagyobb hidaknak alkalmas beton csövek 1 méteres darabokban 20 cm-től 100 cm. bőségben. — Szállítók műkö lépéseket tetszés szerinti hosszúságokban vörösmárvány utánizással; ugyan ilyen kivételben talpuzat köveket megrendelés utáni méretekben. Oszlop talpuzat kövek és kemény feltétek. Tűzfal és kerítésfal fedlapok. Mindezt megrendelés szerint minőségben nagyon olcsó árakon adom el mint saját készítményemet.

Vannak raktáron többféle szobrász munkák is, oszlopfejek, szar kövek, tojás- és fogsorok, tartányok és más egyéb betétek, stb.

Elhárítok azonkívül 1-80 rendű beocsini portland cementet is a legolcsóbb áron.

Betonrozásokat granit teraszó munkákat és lépéseket az építési helyszínén készítve is elvállalok.

Megrendeléseket a saját házámban (Gödöllő Erdő-utca) és az építési helyszínén is elvállalok és mindennemű felvilágosítással, esetleg költségvetéssel is szolgálok.

Hazaírói tisztelettel

Persler Kálmán,

építkezési vállalkozó.